

skierowały tę sprawę na właściwe tory. Po okresie prób i badań zarysowały się w polskim przemyśle naftowym trzy zasadnicze kierunki rozwiązania sprawy asfaltowej.

Pierwszy z nich reprezentowany przez rafinerje, dysponujące produkcją ropy bezparafinowej, oparł swą produkcję na wzorach amerykańskich, dając w rezultacie produkty bardzo zbliżone do produktów np. *Ebano* lub *Shell'a*.

Drugim kierunkiem rozwiązania tej kwestji jest uszlachetniająca przeróbka asfaltów z rop parafinowych. Opiera się ona na przeróbce z dodatkiem smół z dystylacyj rozkładowych (krakowych). Produkty, otrzymywane temi metodami, dały również dobre rezultaty.

Trzecim wreszcie kierunkiem są będące obecnie w próbach nowe metody budowy dróg sposobami, specjalnie dostosowanymi do własności asfaltów parafinowych, nie poddanych przeróbkom uszlachetniającym. Niektóre z tych sposobów dają już dobre wyniki.

STEFAN BRYŁA i ALFONS CHMIELOWIEC.

WYMIAROWANIE BELEK ŻELBETOWYCH ZE SZTYWNEMI WKŁADKAMI.

Celem niniejszego artykułu jest uogólnienie wzorów podanych w artykule umieszczonym w Nr. 99 „Wiadomości Drogowych” z czerwca 1935 r.

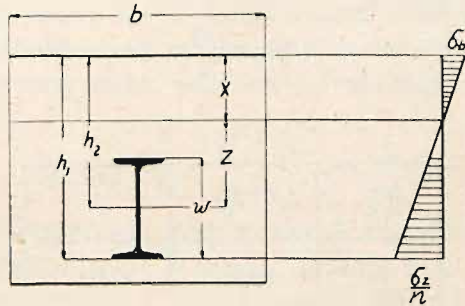
W artykule tym bowiem przyjmowano, że naprężenie w betonie jest równe dopuszczalnemu i na tej podstawie obliczano odstęp dźwigarów „b”.

Jednak odstęp dźwigarów jest zwykle określony względami konstrukcyjnymi. Z drugiej strony może nam zależeć na mniejszej wysokości h lub w aniżeli to wynika z przyjęcia, że oś obojętna schodzi się z górną krawędzią dźwigarów. Dlatego uogólnimy nasz sposób projektowania.

Oznaczmy jak w poprzednim artykule przez:

- x — odległość osi obojętnej od górnej krawędzi betonu
- w — wysokość dźwigara
- b — odstęp dźwigara
- F — przekrój dźwigara

- n — 15, stosunek modułów sprężystości
 I_0 — moment bezwładności dźwigara względem pionowej osi ciężkości oraz
 z — odległość środka ciężkości dźwigara od osi obrotnej przekroju
 h_1 — odległość dolnej krawędzi dźwigara od górnej krawędzi betonu
 h_2 — odległość środka ciężkości dźwigara od górnej krawędzi betonu.



Z równania momentów statycznych wynika

$$z = \frac{x^2 b}{2 u F} \dots \dots \dots (1)$$

Moment bezwładności przekroju sprowadzonego na stal

$$I = \frac{b x^3}{3 n} + I_0 + F z^2$$

Według (1)

$$\frac{b x^3}{3 n} = \frac{2}{3} x F z$$

$$I_0 = F w^2 \xi$$

(ξ jest prawie stałe, por. tabl. 1 i wynosi średnio 0.158).

Więc

$$I = F \left(\frac{2}{3} x z + 0,158 w^2 + z^2 \right)$$

Niech będzie

$$x = \alpha w \quad z = \beta w \quad F = \frac{w^2}{\omega} \dots \dots (2)$$

$$\alpha_1 = \frac{2}{3} \alpha \beta + \beta^2 + 0,158$$

to

$$I = F w^2 \alpha_1 = \frac{\alpha_1}{\omega} w^4$$

$$W = I : \left(z + \frac{w}{2} \right) = \frac{I}{w \left(\beta + \frac{1}{2} \right)} = \frac{\alpha_1 w^3}{\omega \left(\beta + \frac{1}{2} \right)}$$

Z drugiej strony

$$W = \frac{M}{k}$$

Tablica 1.

w cm	$\omega = \frac{w^2}{F}$	ξ
12	10.17	0,161
16	11.23	160
20	11.97	1594
24	12.50	1594
28	12.85	158
30	13.04	158
34	13.35	1565
40	13.60	155
45	13.78	154
50	13.91	1535

Ale $M = M_1 + C h_1$

jeżeli $C = \rho l^2 b \gamma$

$\gamma = 2,4 \text{ t/m}^3$, $\rho = \frac{1}{8}$ dla belki wolno podpartej.

Zaś $h_1 = x + z + \frac{w}{2} = w \left(\alpha + \beta + \frac{1}{2} \right)$

Więc $\omega \left(\frac{\alpha w^3}{\left(\beta + \frac{1}{2} \right)} \right) = \frac{M_1}{k} \left(\alpha + \beta + \frac{1}{2} \right) \frac{C}{k} \omega$

Jeżeli $R = \frac{\omega}{\alpha_1} \left(\beta + \frac{1}{2} \right) \left(\alpha + \beta + \frac{1}{2} \right) \frac{C}{k} \dots \dots \dots (3)$

$$T = \frac{\omega}{\alpha_1} \left(\beta + \frac{1}{2} \right) \frac{M_1}{k} \dots \dots \dots (4)$$

to $\omega^3 - R\omega = T \dots \dots \dots (5)$

Z uwagi na (1) i (2)

$$\alpha = \sqrt[3]{2\beta \frac{n}{\omega} \cdot \frac{w}{b}} \dots \dots \dots (6)$$

Musimy zgóry przyjąć pewną wartość w i odpowiednio do tego ω , które jest mało zmienne (Tabl. 1).

Ponieważ w jest pod pierwiastkiem więc błąd przyjęcia w wpływa nie wiele na α . Jeżeli jednak z równ. 6 otrzymamy wartość w całkiem inną od przyjętej to rachunek można powtórzyć. Przyjmiemy kilka wartości β i dla każdej z nich obliczymy w , h

$$\text{tudzież } \sigma_b = \frac{k}{n} \frac{x}{h-x} = \frac{k}{n} \frac{\alpha}{\beta + 1/2}$$

Na podstawie tych grup wartości zorientujemy się które wybrać, względnie jakie β przyjąć jeszcze raz.

Z natury zagadnień wynika że im większe β tem mniejsze w ale większe h .

Przykład. Most. I kl. $L = 8$ m, $b = 0,75$ m

Żwir $0,20 \cdot 0,75 \cdot 1,9 = 0,286$ t/m

Warstwa ochron. betonu $0,05 \cdot 0,75 \cdot 2,4 = 0,090$ „
 $g = 0,376$ „

$$M_g = \frac{1}{8} g l^2 = \frac{0,376}{8} \cdot 8^2 = 3,01 \text{ tm}$$

$$1,5 M_p = 1,5 \cdot 30,32 \frac{0,75}{2,50} = 13,65 \text{ tm}$$

$$M_1 = 16,66 \text{ tm}$$

$$C = \frac{2,4}{8} 0,75 \cdot 8,0^2 = 14,4 \text{ t}$$

$$k = 1200 \text{ kg/cm}^2 = 12000 \text{ t/m}^2 = 120 \text{ t/dm}^2$$

$$1) \beta = \frac{1}{2} \quad w \sim 30 \quad \alpha = \sqrt[3]{\frac{15}{13} \cdot \frac{30}{75}} = 0,68$$

$$\frac{\alpha}{3} = 0,227 \quad \beta + \frac{1}{2} = \frac{1,0}{1,68}$$

$$\frac{0,158}{\alpha_1 = 0,635} \quad R = \frac{13}{120} \frac{1}{0,635} \cdot 14,4 \cdot 1,68 = 4,13 \text{ dm}^2$$

$$T = \frac{13}{120} \cdot \frac{1}{0,635} \cdot 16,66 = 28,5 \text{ dm}^3$$

$$w (w^2 - 4,13) = 28,5 \quad w = 3,5 \text{ dm} = 35 \text{ cm}$$

$$\alpha = \sqrt{\frac{15}{13,4} \cdot \frac{35}{75}} = 0,723 \quad \begin{array}{l} h = 1,723 \cdot w = 60,3 \\ h + a = \underline{65,3 \text{ cm}} \end{array}$$

$$\sigma_b = \frac{1200}{15} \cdot \frac{0,723}{0,5 + 0,5} = 58 \text{ kg/cm}^2$$

$$2) \quad \beta = 0,25 \quad w \approx 40 \quad \alpha = \sqrt{\frac{15}{13,6} \cdot 2 \cdot 0,25 \cdot \frac{40}{75}} = 0,543$$

$$\frac{2}{3} \alpha \beta = 0,0902$$

$$\beta + \frac{1}{2} = 0,750$$

$$\beta^2 = 0,0625$$

$$\underline{1,293}$$

$$\alpha_1 = 0,3107$$

$$\frac{13,6}{120} \cdot \frac{0,75}{0,311} = \alpha$$

$$R = \alpha \cdot 1,296 \cdot 14,4 = 5,1$$

$$T = \alpha \cdot 16,66 = 45,5$$

$$w (w^2 - 5,1) = 45,5 \quad w = 40,5$$

$$h = 1,293 \cdot 40,5 = 52,4$$

$$\sigma_b = \frac{1200}{15} \cdot \frac{0,543}{0,75} = 58 \text{ kg/cm}$$

$$3) \quad \beta = 0,75 \quad w \approx 30 \quad \alpha = \sqrt{\frac{15}{13} \cdot 2 \cdot 0,75 \cdot \frac{30}{75}} = 0,832$$

$$\frac{2}{3} \alpha \beta = 0,416$$

$$\beta + \frac{1}{2} = 1,25$$

$$\beta^2 = 0,5625$$

$$\underline{2,082}$$

$$\alpha_1 = 1,1365$$

$$R = \left(\frac{13}{120} \cdot \frac{1,25}{1,1365} \right) \cdot 2,082 \cdot 14,4 = 3,58$$

$$T = \left(\frac{13}{120} \cdot \frac{1,25}{1,1365} \right) \cdot 16,66 = 19,88$$

$$w (w^2 - 3,58) = 19,88$$

$$w = 31,4$$

$$h = 65,5$$

$$\sigma_b = \frac{1200}{15} \cdot \frac{0,832}{1,25} = 53,2 \text{ kg/m}^2$$

Zestawienie

β	0,25	0,50	0,75
w cm	40,5	35	31,4
h_1 cm	52,4	60,3	65,5
σ_b kg/cm	58,0	58,0	53,2

Zależnie od tego, czy nam zależy raczej na oszczędności stali czy też wysokości konstrukcyjnej, wybieramy większe lub mniejsze β , poczem należy w zaokrąglić na centymetry a raczej na taką wartość, jaka odpowiada istniejącym profilom danej huty lub składu i odpowiednio do tego nieco zmienić w powyższym sensie h_1 . Do tej ostatniej trzeba dodać grubość warstwy ochronnej, którą tu przyjęto równą 5 cm. Odpowiednio do otrzymanego σ_b należy się postarać o wytrzymałość walcową.

$$K_{2s} = \frac{\sigma_b}{0,28}$$

ANDRZEJ BIELAWSKI

Kierownik Powiatowego Zarządu
Drogowego w Zamościu

NIEWYZYSKANY RODZAJ OSZCZĘDNEJ NAWIERZCHNI

Pod tym tytułem mam na myśli nawierzchnie wypalane na miejscu budowy, zapomocą ruchomych pieców, posuwających się po szynach i zaopatrzonych w gazogenatory i niskie ogniotrwałe sklepienia.

Gliny, ilów, borowiny i czarnoziemów nadających się do takiego wypału mamy w Polsce poddostatkiem, brakuje jedynie ruchomych pieców do wypału.

Warto by zatem, aby krajowy przemysł z własnej inicjatywy lub też za ingerencją Min. Komunikacji budowę takich pieców rozpoczął.

Zakres zastosowania bowiem takiej nawierzchni był by bardzo szeroki i pokrywał by nieomal cały nasz kraj. Na-